

23 december 2002

NR. 17. (02/15) AFWIJZING VAN VERBOD OM ONTBINDING VAN DE ARBEIDSOVEREENKOMST TE VERZOEKEN. ONTBINDING VAN ARBEIDSOVEREENKOMST VAN DIRECTEUR. WACHTGELD.

Op grond van artikel 7:685 BW is de werkgeefster te allen tijde gerechtigd ontbinding van de arbeidsovereenkomst te vragen (zie Hoge Raad 20 maart 1998, NJ 1998, 815).

Voorop dient gesteld te worden dat de Raad van Toezicht, ondanks de bevindingen en aanbevelingen van de heer D, heeft gekozen voor een behoud van de sectormanagers en de stafmedewerker en een beëindiging van het dienstverband met van A. Op basis van de bevindingen en aanbevelingen zoals te vinden in het tussentijds rapport van 10 oktober 2001 en het eindrapport van 18 november 2001 zou veeleer het tegenovergestelde voor de hand hebben gelegen. Daarmee heeft de Raad van Toezicht zich zelf duidelijk in het conflict begeven, waarmee vast staat dat zich in casu een situatie voordoet zoals bedoeld in artikel 14, lid 1 sub c, van de arbeidsovereenkomst.

Het Scheidsgerecht is van oordeel dat vast is komen te staan dat er sprake is van een dusdanige wijziging van omstandigheden dat de arbeidsovereenkomst tussen partijen billijkheidshalve dadelijk of na korte tijd behoort te eindigen.

De door verzoekster aangeboden vergoeding, inhoudende de toekenning van een wachtgeld, acht het Scheidsgerecht billijk en zal daarom worden toegewezen. De uitleg welke A met betrekking tot artikel 18 van de arbeidsovereenkomst voor ogen heeft, inhoudende dat A naast wachtgeld ook recht heeft op een vergoeding van éénmaal het laatst door hem genoten jaarsalaris, wordt verworpen. Het Scheidsgerecht is van mening dat de in artikel 18, lid 2, genoemde minimum van éénmaal het jaarsalaris duidelijk bedoeld is als beloning voor de werknemer indien deze binnen circa één jaar na de ontbinding van de arbeidsovereenkomst een nieuwe betrekking zal hebben gevonden.

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 02/15

Arbitraal vonnis in de zaak van:

A,
wonende te Z,
verzoeker in conventie, tevens verweerder in reconventie, gemachtigde mr. R.A.A. Duk,

tegen

De stichting **B**,
gevestigd te Y,
verweester in conventie, tevens verzoekster in reconventie,
gemachtigde mr. H.A. Hoving,

1 De procesgang

1.1 Verzoeker in conventie, verweerder in reconventie (hierna te noemen: A), heeft bij verzoekschrift van 1 juli 2002 het Scheidsgerecht verzocht bij arbitraal vonnis:

- a) B te verbieden vóór 1 januari 2003, althans vóór een door het Scheidsgerecht te bepalen datum, een verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst tussen partijen in te dienen, op straffe van de verbeurte van een dwangsom groot €500.000,- voor het geval zodanig verzoek toch wordt ingediend, althans zodanige dwangsom als het Scheidsgerecht zal vermenen te behoren, en
- b) te verklaren voor recht dat bij beëindiging van het dienstverband door B A in de gegeven omstandigheden recht heeft (niet alleen op wachtgeld als voorzien in de arbeidsovereenkomst tussen partijen, maar daarenboven) op een vergoeding waarvan het bedrag gelijk is aan eenmaal het laatst

geldende jaarsalaris van A vermeerderd met de vakantiebijslag, een en ander met veroordeling van B in de kosten van de arbitrage en in de kosten van rechtsbijstand, aan de zijde van A gevallen.

- 1.2 B heeft bij verweerschrift, tevens voorwaardelijk reconventioneel zelfstandig verzoekschrift van 21 augustus 2002 verweer gevoerd tegen het door A verzochte met conclusie tot afwijzing van het door A verzochte en in reconventie verzocht de arbeidsovereenkomst op de voet van artikel 7:685 BW op grond van gewichtige redenen in de zin van veranderingen in de omstandigheden te ontbinden tegen 1 januari 2003, althans met ingang van een door het Scheidsgerecht in goede justitie te bepalen andere datum (kort gelegen na 1 januari 2003), onder toekenning van een vergoeding in de vorm van een wachtgeld gedurende 63 maanden.

met veroordeling van A in de kosten van de arbitrage (zowel in conventie als in reconventie), alsmede de kosten van rechts bijstand van de gemachtigde van B.

- 1.3 A heeft bij memorie van antwoord (verweerschrift) in reconventie van 23 september 2002 verweer gevoerd tegen de gevraagde ontbinding.
- 1.4 Op 16 oktober 2002 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Ter zitting waren tegenwoordig, A, bijgestaan door mr. R.A.A. Duk, diens gemachtigde, en B, vertegenwoordigd door C, voorzitter Raad van Toezicht, bijgestaan door mr. H.A. Hoving. Voorts was aanwezig mevrouw mr. S.A.M. Steekelenburg, kantoorgenoot van mr. Hoving.

2 De samenvatting van de geschillen in conventie en in reconventie

- 2.1 A is geboren op 00 00 0000. Per 1 september 1993 is A voor onbepaalde tijd bij B in dienst getreden als economisch directeur. A is door de Raad van Toezicht in de vergadering van 26 april 1993 benoemd tot als economisch directeur; de voorwaarden waaronder de benoeming is aanvaard zijn schriftelijk vastgelegd in een niet gedateerde arbeidsovereenkomst. Verweerder verdient thans een bruto maandsalaris van €8.712,62, te vermeerderen met 8% vakantietoeslag.
- 2.2 Aanvankelijk bestond de directie uit een drietal personen. Sinds medio 1994 bestond de Raad van bestuur uit twee leden en sedert 1999 is A feitelijk de enige directeur. Vervolgens is gekozen voor een eenhoofdige leiding op bestuurs-/directieniveau met een duaal management op sectorniveau. Er werd een managementteam gevormd. Per 1 januari 2001 is deze nieuwe organisatiestructuur geformaliseerd. De sectormanagers en een stafmedewerker werden per 1 april 2001 aangesteld. Op 25 juni 2001 heeft de Raad van Toezicht formeel het besluit genomen tot invoering van een eenhoofdige directiestructuur. Op 26 september 2001 hebben de sectormanagers en de stafmedewerker tijdens een bespreking A (voor het eerst) kenbaar gemaakt dat zij op een aantal punten kritiek hadden op de wijze waarop hij als directeur functioneerde.
- 2.3 Naar aanleiding van de situatie die er toen ontstond tussen A enerzijds en de sectormanagers en de stafmedewerker anderzijds heeft de Raad van Toezicht de heer D verzocht het vertrouwensconflict te analyseren en aanbevelingen te doen over een mogelijke oplossing. De aanvankelijke conclusie, te vinden in het tussentijds rapport van 10 oktober 2001, was dat de vertrouwenskwesitie niet duidelijk was onderbouwd en te voorbarig was uitgesproken. Geadviseerd werd de persoonlijke tegenstellingen uit te praten om vervolgens een plan te maken hoe een doorstart mogelijk zou zijn. In het eindrapport van 18 november 2001 spreekt de rapporteur zijn teleurstelling uit omtrent het gebrek aan bereidheid aan de zijde van de sectormanagers en de stafmedewerker om een wezenlijke discussie aan te gaan om zo een doorstart mogelijk te maken.
- 2.4 Drie van de vier sectormanagers en de stafmedewerker gaven op 29 november 2001 ook de Raad van Toezicht te kennen dat zij geen mogelijkheden zagen voor een verdere samenwerking met A. Op 6 december 2001 hebben er nogmaals gesprekken plaatsgevonden tussen de Raad van Toezicht en alle bij de situatie betrokken personen. Op 17 december 2001 heeft de Raad van Toezicht A mondeling medegedeeld dat zij heeft besloten dat er sprake is van een onwerkbaar situatie, en daarom het dienstverband met A dient te worden beëindigd. Vanaf deze datum is A vrijgesteld van werkzaamheden. A heeft geen bezwaar gemaakt tegen het feit dat hij is vrijgesteld van werkzaamheden.

- 2.5 A stelt zich op het standpunt dat het standpunt van de Raad van Toezicht een situatie oplevert zoals bedoeld in artikel 14, lid 1 sub c, van de arbeidsovereenkomst – namelijk een duurzame verstoring van de vertrouwensrelatie – zodat niet alleen de opzegtermijn conform artikel 14, lid 2, geldt van zes maanden maar tevens het bepaalde van artikel 15, lid 2. Dat laatste artikel bepaalt dat de directeur gedurende tenminste één jaar in de gelegenheid wordt gesteld te solliciteren naar een andere dienstbetrekking. Naar de mening van A brengt het bepaalde in artikel 15, lid 6, met zich mede dat een verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst eerst na dit jaar verzocht kan worden.
- 2.6 A meent voorts dat de uitleg welke aan artikel 18 van de arbeidsovereenkomst dient te worden gegeven met zich mee brengt dat hij zowel recht heeft op doorbetaling van het wachtgeld als op een vergoeding ter hoogte van éénmaal het laatst door hem genoten jaarsalaris, vermeerderd met vakantiebijslag.
- 2.7 B is daarentegen van mening dat in casu weliswaar sprake is van een ernstige reden op grond waarvan de werkgever kan opzeggen maar dat deze niet valt onder de, naar haar mening, niet limitatieve opsomming onder sub a, b en c van lid 1 van artikel 14 van de arbeidsovereenkomst. B stelt dat de vertrouwensbreuk aanwezig is tussen A enerzijds en de sectormanagers en de stafmedewerker anderzijds en derhalve niet kan vallen onder de gronden bedoeld sub a, b en c van lid 1 artikel 14. De artikelen 15 en 16 van de arbeidsovereenkomst zijn, zo stelt B, daarom niet van toepassing.
- 2.8 Tijdens de mondelinge behandeling heeft B uiteindelijk verklaard het voorwaardelijk karakter van haar reconventionele verzoek tot ontbinding te laten vallen. Zij vordert derhalve in reconventie de ontbinding per 1 januari 2003, althans met ingang van een door het Scheidsgerecht te bepalen andere datum, met toekenning van een vergoeding bestaande uit wachtgeld gedurende de maximale duur van 63 maanden.
- 2.9 A heeft zich bij brief van 29 augustus 2002 verzet tegen de behandeling van het (voorwaardelijke) reconventionele verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst.

3 De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht in de zaak bij arbitraal vonnis te beslissen berust op artikel 19 lid 1 van de arbeidsovereenkomst en het Arbitragereglement van het Scheidsgerecht Gezondheidszorg.

4 De beoordeling van het geschil

- 4.1 Het verzoek van A te bepalen dat het B verboden is een verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst in te dienen dient te worden afgewezen. Op grond van artikel 7:685 BW is B te allen tijde gerechtigd ontbinding van de arbeidsovereenkomst te vragen (zie Hoge Raad 20 maart 1998, NJ 1998, 815). Er is dan ook geen voldoende reden om het ontbindingsverzoek niet thans te behandelen tezamen met het tweede onderdeel van het verzoek in conventie.
- 4.2 Het verzoek van B tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst tussen partijen dient naar het oordeel van het Scheidsgerecht te worden toegewezen.
- 4.3 Voorop dient gesteld te worden dat de Raad van Toezicht, ondanks de bevindingen en aanbevelingen van de heer D, heeft gekozen voor een behoud van de sectormanagers en de stafmedewerker en een beëindiging van het dienstverband met van A. Op basis van de bevindingen en aanbevelingen zoals te vinden in het tussentijds rapport van 10 oktober 2001 en het eindrapport van 18 november 2001 zou veeleer het tegenovergestelde voor de hand hebben gelegen. Daarmee heeft de Raad van Toezicht zich zelf duidelijk in het conflict begeven, waarmee vast staat dat zich in casu een situatie voordoet zoals bedoeld in artikel 14, lid 1 sub c, van de arbeidsovereenkomst.
- 4.4 A heeft geen bezwaar gemaakt tegen het feit dat bemiddeling, zoals voorzien in artikel 16 van de arbeidsovereenkomst, niet heeft plaatsgevonden noch tegen het feit dat hij is vrijgesteld van werkzaamheden, hetgeen uitdrukkelijk niet in overeenstemming is met artikel 15, lid 2, van de arbeidsovereenkomst. Daarmee heeft A ook laten blijken dat hij van mening is dat de vertrouwensrelatie tussen hem en de Raad van Toezicht, de sectormanagers en de stafmedewerker duurzaam is verstoord. Het Scheidsgerecht is dan ook van oordeel dat vast is komen te staan dat er sprake is van een dusdanige wijziging van omstandighe-

den dat de arbeidsovereenkomst tussen partijen billijkheidshalve dadelijk of na korte tijd behoort te eindigen. Het geschil houdt geen verband met enig opzeggings- of beëindigingsverbod.

- 4.5 De door verzoekster aangeboden vergoeding, inhoudende de toekenning van een wachtgeld gedurende de maximale duur van 63 maanden, acht het Scheidsgerecht billijk en zal daarom worden toegewezen. De uitleg welke A met betrekking tot artikel 18 van de arbeidsovereenkomst voor ogen heeft, inhoudende dat A naast wachtgeld ook recht heeft op een vergoeding van éénmaal het laatst door hem genoten jaarsalaris, wordt verworpen. Het Scheidsgerecht is van mening dat de in artikel 18, lid 2, genoemde minimum van éénmaal het jaarsalaris duidelijk bedoeld is als beloning voor de werknemer indien deze binnen circa één jaar na de ontbinding van de arbeidsovereenkomst een nieuwe betrekking zal hebben gevonden.
- 4.6 Nu gelet op artikel 14 lid 2 van de arbeidsovereenkomst een opzegtermijn van tenminste zes maanden in acht genomen dient te worden zal de arbeidsovereenkomst met ingang van 1 juli 2003 ontbonden worden.

5 De beslissing

Het Scheidsgerecht geeft het volgende arbitraal vonnis:

- 5.1 De arbeidsovereenkomst tussen A en B wordt ontbonden met ingang van 1 juli 2003.
- 5.2 B dient aan A met ingang van 1 juli 2003 te betalen een wachtgelduitkering voor de maximale duur van 63 maanden, met dien verstande dat minimaal een bedrag wordt uitgekeerd gelijk aan éénmaal het laatst geldende jaarsalaris vermeerderd met de vakantiebijslag .
- 5.3 De kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op een bedrag van €4.967,33 komen voor rekening van B. Dit bedrag zal worden verrekend met het voorschot, dat A te dezer zake heeft betaald. B dient derhalve aan A te betalen een bedrag van €4.967,33.
- 5.4 Ieder van partijen draagt verder de eigen kosten.
- 5.5 Het meer of anders gevorderde wordt afgewezen.

Aldus gewezen te Haarlem op 23 december 2002 door prof.mr. T.A.W. Sterk, voorzitter, mr.dr.s. E.C.M. Wage-makers en drs. M. Jansma, leden, met bijstand van mr.dr.s. J.C.W. de Sauvage Nolting als griffier.